

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 3 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisni naj se pošilja na uredništvo. Nedeljska pisma se ne sprejemajo in rokopis se ne vrne.

Uredništvo in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijska lista „Edinost“. — Tisk: Tiskarna „Edinost“, tiskarske zadruge z omejenim posredstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave števil 11-57.

Naročnine znašajo: Za opo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone

Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5—
vsaka nadaljna vrsta 2—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.632.

Prodiranje Nemcev na Rusko-Poljskem se nadaljuje, na avstrijski fronti artiljerijski boji

Siloviti boji za višine pri Sennheimu v Alzaciji. — Pri Uzoškem prelazu in v Vzhodnih Beskidih mir, ruski napadi v Gozdnatih Karpatih.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ 6. (Kor.) Uradno se objavlja: 6. januarja.

Sedaj že več mesecev s premenljivim uspehom vršijo se boji v karpatskem gozdnatem gorovju, trajajo dalje. Karakterizirajo se kot akcije manjših silov v mnogokrat široko ločenih samotnih dolinah.

V zadnjih dneh je sovražnik, ki je dobil ojačenja, poskušal v posameznih zgornjih tokih rek z ofenzivnimi napadi pridobiti na ozemlju.

Zapadno od Uzoškega prelaza in v Vzhodnih Beskidih vlada mir.

Na fronti severno in južno od Visle so bili včeraj artiljerijski boji.

Nomeštini šefa generalnega štaba, pl. Höfer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN 6. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 6. januarja dopoldne.

Vzhodno bojišče.

Na Poljskem, zapadno od Visle, so prodrla naše čete po zavzetju več sovražnih oporišč, do ozemlja Suche. Vjeli smo 1400 vojakov in uplenili 9 strojnih pušk.

Na vzhodnem bregu Pilice je položaj neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

BAZEL 6. (Kor.) »Baseler Nachrichten« poroča, da se je ruski gardni kor umaknil izpred Bzura in Rawke, da počiva preko Božiča. Iz vseh krajev Rusije vozijo nove polke v ozemlje Varšave. Rekrutiranje letnika 1915 se izvršuje redno.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN 6. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 6. januarja dopoldne.

Zapadno bojišče.

Francozi so včeraj nadaljevali premišljeno obstreljevanje krajev za našo fronto. Če spravljajo s tem svoje lastne rojake ob streho in jih ubijajo, to jim je menda vseeno. Nam škoduje obstreljevanje malo.

Pri Souaia in v Argonskem lesu smo se polastili več sovražnih strelskih jarkov, odbili različne sovražne napade in ujeli dva francoska oficirja in 200 mož.

Na višini zapadno od Sennheima, za katero se vrše tako hudi boji, so se Francozi včeraj zopet vgnezdili, a so bili s silovitimi bajonetnimi napadi zopet pregnani z višin in se niso upali nobenih novih napadov. Vjeli smo 50 alpskih lovcev.

Vrhovno armadno vodstvo.

Odgovor predsednika Poincaréja in belgijskega kralja na papežovo inicijativo glede izmenjave vojnih ujetnikov.

RIM, 6. (Kor.) »Osservatore Romano« priobčuje sedaj tudi odgovor predsednika Poincaréja in belgijskega kralja na papežovo inicijativo glede izmenjave vojnih ujetnikov, ki so za nadaljno vojaško službovanje nesposobni.

Predsednik Poincaré je odgovoril v svoji brzokavi: Odgovarjaje na prijazen predlog, s katerim me je Vaša svetost blagovolila počastiti, takoj zatrjujem Vaši svetosti, da je Francoska, zvesta sporočenim čustvom plemenitosti, ravnala s spočetnički vedno človeško in da se ukvarja, kako bi naša sredstva, s katerimi bi se dala doseči zamenjava vseh onih vojnih ujetnikov, ki so definitivno nesposobni za nadaljno vojaško službovanje.

Kralj Albert je brzokavi iz belgijskega glavnega stana kardinalu, državemu talmiku Gasparriju:

Cenim križčansko misel, katere je poslano mi poročilo prežeto, zelo visoko. Odgovorjajo mojemu lastnemu čustvovanju. Predlog, ki se mi stavi v označenem smislu, vsprejemam gotovo zadovoljno.

Francoska infanterija strelja slabo.

PARIZ 6. (Kor.) V »Echo de Paris« poroča general Thierli o vojaškem položaju, pri čemer izjavlja, da je francoska infanterija preslabo izveščana v streljanju. Na to se je treba na vsak način ozirati pri vezbanju naših letnikov. Nemški strelci so jasno dokazali, kako strašno je dobro streljanje. Med Francozi so dobri strelci zelo redki. Med posameznimi polki jih je nekaj, ki so se temeljito izveščali v streljanju pod vodstvom strokovnjakov.

Pomanjkljivost sanitetnih naprav v Franciji.

PARIZ 5. (Kor.) »Libre parole« kritizira skrajno ostro sanitetstvo in navaja celo vrsto primerov, s katerimi dokazuje pomanjkljivost sanitetnih ustanov. List konstatira pri tem, da so bolniški strežniki deloma popolnoma neizveščani. V ozemlju Neuf Chateaula je bilo treba na tifusu obolele pred njihovim popolnim okrevanjem radi prenapolnenosti lazaretov prepeljati v neko okrepčevališče. Deloma morajo ranjenci ležati na slami. Iz Yperna došli ranjenci niso dobili novih obvez in so bili transportirani v živinskih vozovih, ki niso bili niti razsvetljeni niti zakurjeni. Na 700—800 mož pride en zdravnik. Tudi ti ranjenci leže na slami.

List izjavlja dalje, da za ranjence celo v Parizu ni zadostno preskrbljeno. V bolnišnici St. Antoine jih je od vsakih 12 ranjencev umrlo 5.

Angleški odgovor zadovoljiv za Ameriko.

LONDON 6. (Kor.) »Daily Telegraph« poroča iz Washingtona: Angleški odgovor na ameriško noto je Wilsona zadovoljil. Odgovor dovoljuje nekaj koncesij in odreja Ameriki pravico, da bi zahtevala druge.

LONDON 6. (K.) Listi poročajo iz Washingtona:

Izjava, da bo Anglija poplačala vso škodo, ki jo je napravila ameriškim brodom lastnikom proklamacija o kontrebandi, kakor tudi izjava, da od 4. decembra ni bila v Gibraltarju zadržana več nobena ladja, določena za Italijo, je vzbudila v Ameriki splošno zadovoljstvo. Ta poročila se smatrajo kot nekatere predhodnice zadovoljive ureditve spornega vprašanja.

70 letnica bavarskega kralja.

BERLIN 6. (Kor.) »Reichsanzeiger« piše: Kralj Ludovik bavarski konča dne 7. januarja t. l. sedemdeseto leto svojega življenja. Povsod v Nemčiji obdajajo ljudstvo čustva spoštovanja do kralja, ki je pokazal v tem usodnem času trdo nemško prepričanje. Ko nam je Anglija v nadi, da nas hitro uniči, napovedala vojno, je izpregovoril kralj Ludovik znamenite besede: »En sovražnik več je en povod več, da se združimo še tesneje.« Definitivno so bili uničeni gotovi upi sovražnikov, ki so menili, da pride v veliki borbi za nemško bodočnost do razkola med severom in jugom.

Čestitljivi kralj je stopil v tem težkem času zvesto na stran cesarja. Zato se mu ob njegovem jubileju zahvaljujejo vsi Nemci z željo, da bi še dolgo tako uspešno vodil svoje kraljestvo.

Turčija proti tropsporazumu.

Spopad v Črnem morju.

CARIGRAD 6. (Kor.) Generalni štab objavlja sledeče poročilo:

Včeraj se je vršil pri Sinopi v Črnem morju spopad med dvema turškima križarkama in ruskim brodom, obstoječim iz 17 enot. Posameznosti manjkajo. Vse, kakor sovražnik kljub številni premoči ni mogel prizadejati našima ladjama nobene škode.

Prodiranje Turkov v Perziji.

CARIGRAD 6. (Kor.) Po danes dospelih poročilih so naše čete v zvezi z zveznimi plemeni razven uspehov pri Mianuabu dosegle nadaljne uspehe v Aserbejdžanu. Pri umikanju so pustili Rusi na bojišču dva topova in mnogo ujetnikov. Južno od Mianuaba je neka druga turška kolona potolkla sovražnika in uplenila znatno množico orožja in municije.

CARIGRAD 6. (Kor.) Turški poročevalski urad objavlja o zadnjih bojih v Aserbejdžanu poročila, glasom katerih so turške čete, ojačene s perzijskimi plemeni, dne 28. decembra zadele pri Mianuabu na kono rusko kolono, obstoječo iz 4000 mož, 300 kozakov, iz artiljerije in pristašev Sedje in Dauleh, ki so plenili po vaseh v okolici.

Rusi so bili popolnoma potolčeni in so imeli 200 mrtvih. Turki in Perzijsi so imeli 6 mrtvih in nekaj ranjenih. V nekem drugem boju pri Urmiji sta bila vjeta dva pristaša Sedje in Dauleh in ubitih 100 ruskih konjenikov. Vsled teh porazov je morala ruskih čet strta.

Homatije v Albaniji.

RIM 6. (Kor.) »Agenzia Stefania« poroča iz Drača z dne 5. t. m.: Današnji dan je potekel mirno. Italijanska kolonija, ki se je nahajala na parniku »Re Umberto«, se je podala zopet na suho. Vstaši se nahajajo

v ravnini Kroje v boju s četami Essad paše.

Nadvojvodinja Blanka pri ranjenih.

DUNAJ 6. (Kor.) Nadvojvodinja Blanka je včeraj v spremstvu hčerke posetila garnizijsko bolnišnico št. 2, se pomudila tri ure pri ranjenih in bolnikih, obdarovala vojake in jih tolažila. V dvorani, kjer se nahajajo mnogo nemških vojakov, ki so skoro vsi izgubili pogled, je neki bolnik nenadoma zaklical nadvojvodinji »Hoch!«, nakar so priredili nadvojvodinji vsi ranjenci velike ovacije.

Ko je nadvojvodinja zapustila bolnišnico, sta jo nagovorila po en avstrijski in en nemški ranjenec in jo imenovala dobrega angelja ranjencev. Nadvojvodinja se je gnjena zahvalila za prisrčni poklon.

Generalna skupščina družbe avstrijskih poljedelcev.

DUNAJ 6. (Kor.) Včerajšnja generalna skupščina družbe avstrijskih poljedelcev je otvoril predsednik baron Plener z nagovorom, v katerem je izjavil:

Vojna dosedaj še ni posegla tako globoko v naše narodno gospodarstvo, kakor se je prvotno pričakovalo. Uspeh vojnega posojila je bilo ugodno znamenje kapitalne moči dežele in brezposelnost na Dunaju ni dosti večja kakor v normalnih časih. Požrtvovalnost vseh slojev prebivalstva je obdobjanja vredna, kakor tudi junaštvo in vztrajnost naše armade. Radi tega lahko upamo, da dosežemo časten mir.

Naše narodno gospodarstvo se bo zopet dvignilo. Mednarodna trgovina bo vsa, kor v začetku manjša in pride le z Nemčijo do trgovinsko-političnega zblizanja v kaki obliki.

Vojna je spravila državno idejo nad vse interese posameznikov. Država in njena avtoriteta morata stopiti zopet v ospredje in interesi posameznih strank se morajo umakniti pred potrebščinami državne enote in pred koristmi občin.

Govornik je končal med živahnim odobravanjem z besedami: Zeleti je, da nam prinesejo velike žrtve preporod Avstrije.

Razna odlikovanja.

DUNAJ 6. (Kor.) Armaadni naredbeni list objavlja sledeče Najvišje lastnoročno pismo:

Ljubi fcm. vitez Krobotin! V ponovnem priznanju Vašega udanostnega in zaslužnega delovanja Vam podeljujem vojaški zaslužni križec I. razreda z vojno dekoracijo. — Dunaj, 1. januarja 1915. — Franc Jožef m. p.

DUNAJ 6. (Kor.) (Armaadni naredbeni list.) Fml. Karlu Kuka, poveljniku trdnjave Krakov je bil podeljen komturni križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo, fml. vitezu Hoeflerju in fml. Francu Kaniku vojaški zaslužni križec II. razreda z vojno dekoracijo.

Zopet konflikt med Mehiko in Ameriko.

FRANKFURT ob M. 6. (Kor.) Glasom neke brzokavke »Frankfurter Zeitung«, poroča »Daily Telegraph«, da so Združene države izročile Mehiki ultimatum, kjer se izjavlja, da bi prvi spopad, ki bi se dogdil v ozemlju med Nacom in Douglassom, dovedel do tega rezultata, da bi morale prirediti Združene države s sovražnostmi.

Prorokovanje madame de Thèbes.

Francoska vedeževalka madame de Thèbes je imela, kakor zatrjuje pariški listi, leta 1914 velik uspeh s svojimi prorokovanji. Prorokovala je že napred vojno, potem umor avstrijske prestolonaslednice dvojice in vstajo Poljske. Povodom novega leta so se razni listi obrnili na madame de Thèbes s prošnjo, da naj prorokuje o dogodkih leta 1915, čemer je ona z veseljem ustrelega. To pot je bila pri slavni dami očitno želja vseh Francozov oče njenih misli. Njeno prorokovanje je zato jako zanimivo. Nekemu sodelavniku lista »Petit Parisien« je madame de Thèbes rekla: »Prijetelj, strahoviti boj, ki se ga udeležuje tudi naša država, se zagrinja v ognjene oblake, tako da vidim v tem letu manj jasno kakor sicer drugače. Toda kljub temu vam hočem par stvari prorokovati, prosim pa vas, da opozorite vaše čitatelje, da astralsko leto ne soglašja z gregorijanskim kalendarskim letom. Kalendarsko leto se prične 1. januarja, dočim se prične astralsko leto dne 21. marca in se konča 20. marca 1916.

Leto 1914 je bilo, kakor sem prorokovala, polno deževja in bliskov. Leto 1915 bo nasprotno megleno leto. Sedanje leto stoji v znamenju planeta Marsa, vendar pa ni v zvezi s Saturnom, ampak z Jupitrom.

To leto bo veliko leto, polno prepričanj, zmag in porazov; vendar pa se bodo zgodili tudi jako lepi in vzvišeni dogodki. Vojna mora biti kmalu končana. Mir bo sklenjen v prvi tretjini astralskega leta, torej med marcem in julijem.

razmere bi bile sedaj za nas popolnoma druge. Skromen je ostal vedno, in ni se vrival v ospredje, a vršil je svojo nalogo vedno z idealno ljubeznijo do naše stvari in tako pripomogel v veliki meri k sedanemu razvoju slovenske stvari v Trstu. Za to njegovo neumorno, vztrajno in neomajno zvesto delovanje mu vse naše priznanje. Bog ga živi! — Govorili so nato še gg. dr. Wilfan, dr. Rybář, dr. Josip Mandić in Mrak. Prva dva sta ocenjevala delovanje slavljence s političnega stališča, poudarjajoč, kako je ravno slavljenceva treznost in preudarnost na eni, na drugi strani pa globoka zvesta, da more le v podrejevanju lastnih misli in nazorov načelom in koristim skupnosti voditi do takih lepih uspehov, kakor jih je po takem delovanju mogla doslej izkazovati tržaška slovenska politika. Bilo je listu in slavljencu treba dobojevati marsikateri hud boj, bilo je treba tuptati celo nekoliko zavirati, a vendar je slavljence našel vedno pravo pot, da so se odbili vsi napadi, tudi v novejših časih, in to v takem duhu in na tak način, da ni trpela naša skupna stvar, pač pa izšla čista in nedotaknjena iz boja. Zato čast slavljencu! — Dr. Mandić se je v svojem govoru oziral zlasti na sedanje težke čase, ki zahtevajo na čelu lista v vsakem pogledu moča, ki ga bo list in naša javnost še tem bolj potrebovala v bodočnosti, o kateri še ne moremo vedeti, kaka bo. Zato pa je le želeli, da slavljence, ko je ob tolikih gmotnih in duševnih žrtvah vztrajal toliko časa na svojem odgovornem mestu, tudi v bodočnosti posveča svoje izkušene moči naši skupni stvari. — O. Mrak je kot častnik nazdravil slavljencu, posebno poudarjajoč, kako je bila »Edinost« zlasti koroškim Slovincem vedno evangelijski za delovanje v narodno obrambo in izražajoč željo, naj tudi slejkoprej ostaneta tako ozko spojena slavljence in list, da si ni mogoče misliti drugega brez drugega. — Globoko ginjen se je nato jubilat zahvaljeval na izkazanem priznanju, poudarjajoč, da ne bi bil odkritosrčen in pošten, ko bi ne priznaval, da mu dobro de to priznanje. Delal in trudil se je res po svojih močeh z drugimi vred v korist skupni stvari, a največje zadoščenje mu je, da je to skupno delo imelo tako lepih uspehov. Zahvalil se je ponovno vse na vsikdar mu izkazovani blagonaklonjenosti in zagotavljal, da bo tudi odslej vedno z veseljem vršil svojo nalogo, kakor bo zahtevala naša skupna stvar in kolikor mu bodo dopuščale moči. — Tako se je zaključil oficijelni del večera, kateremu je nato sledila ob veseli narodni pesmi prijetna medsebojna zabava. Bil je lep večer, ki ostane slavljencu in vsem udeležnikom gotovo v najlepšem spominu.

Domache vesti.

NAŠIM PRAVOSLAVNIM BRATOM ob praznikih, ki jih praznujejo te dni: Čestit Božič!

Na slavnostnem večeru, ki se je vršil v proslavo uredniške petindvajsetletnice našega glavnega urednika Maksa Cotiča v torek zvečer v gornjih prostorih restavracije »Balkana« in ga je aranziral s sopomočjo nekaterih drugih gospodov predsednik našega političnega društva, g. dr. Josip Wilfan, se je zopet pokazalo, da se znajo pri nas v Trstu v resnici ceniti zasluge slovenskega častnika, ki je dolgo dobo četrt stoletja v težkih, da, najtežjih razmerah, ki jih je v tej dobi preživljal slovenski narod na Tržaškem, s samozatajevanjem, z vso vnamo in požrtvovalnostjo posvečal vse svoje moči probui, vzgoji in napredku naše narodne stvari. Okrog jubilara se je zbralo kakih štirideset oseb, med njimi več naših poslanecev, sploh pa zastopnikov vseh slojev in stanov našega naroda v Trstu. Več gospodov je opravilo svojo odsotnost, pri čemer so naprosili prireditelje, da oni izrazijo v njihovem imenu jubilaru svoje čestitke. Večer je otvoril g. dr. Gregorin, ki se je v daljšem govoru ozrl nazaj v zgodovino našega lista, ki je nastopil z letošnjim novim letom svoj štirideseti letnik, očrtal njegov razvoj od majhnega dvotednega lista pa do današnje velikega lista z dvakratno izdajo na dan in tako orisal obenem tudi slavljencevo delovanje, ki je tako ozko spojevano z razvojem in napredkom našega lista. Govornik je prečital program lista, ki ga je priobčila prva številka »Edinosti«, izšla 8. januarja leta 1876, izpod peresa slovenskega pesnika Cegnarija, in poudarjal, da je »Edinost« ostala zvesta temu svojemu programu ves čas svojega življenja in da mu je prav tako ostal neomajano zvest tudi jubilat vseh petindvajset let, kar je vstopil v uredništvo, in to vključ vsem kritikam in zasmehovanjem našega programa in njega samega. Le škoda, da se listu in njemu toliko očitano »solzarstvo« ni ukoreninilo v vsej Slove-

Dobrodelni koncert, ki se je vršil snoči pod okriljem naše Glasbene Matice v Narodnem Domu, je pokazal jasno, kako si je že naše občinstvo po tako dolgem premoru želelo, da se zopet enkrat nauži lepe domače pevske umetnosti. Koncert se je priredil v dobrodelen namen, za pokritje stroškov letošnje božičnice na naših slovenskih tržaških šolskih zavodih. Če je kedaj pevska umetnost služila lepemu, vzvišenemu namenu, kakor je lepa in vzvišena sama, je bilo to sedaj in je tudi v resnici poleg sebe same dosegla tudi ta postranski namen v polni meri. Občinstvo, ki se je v velikanskem številu zgrnilo v Narodni Dom — sedeži so bili že pol ure pred napovedanim začetkom slovanje do zadnjega — občinstvo vseh slojev našega naroda v Trstu in okolici je žrtvovalo svoj dar na altar narodne vzgoje naše mladine, a obenem je tudi imelo izreden umetniški užitek. Strokovno oceno koncerta prepuščamo strokovnjaku, a nam budi dovoljeno, da podamo nekako vnanjo sliko prireditve. Koncert se je vršil v znamenju naših domačih modernih glasbenikov, onih, ki so začrtali v »Novih Akordih« novo pot naši slovenski glasbeni umetnosti, njim na čelu sam urednik te glasbene revije, dr. G. Krek, potem prvak naših modernih, A. Lajevic, naš Adamič, Ravnik, Prohazka. Da bi bila slika naše glasbene umetnosti, kolikor jo je mogoče podati v ozkih razmerah, kakor jih določuje enovečerni koncert popolna, smo čuli tudi Benjamina Ipavca in Hug. Sattnerja ter kar je umljivo samo po sebi, tudi nekaj biseroev naše samorastle glasbene umetnosti, nekaj naših narodnih pesmic v Devovi harmonizaciji. Ker si našega Lajevica ni mogoče misliti brez njegovega najboljšega, da ne rečemo edinega tolmacha-pevca, je bilo takorekoč umljivo samo po sebi, da nam ga je tolmachil g. Rijav v e c tako, kakor ga pač zna le on. Čuli smo že g. Rijavca na našem odru in treba je reči, da je v času, kar smo ga čuli, pridobil veliko. Občinstvo se v prvem za-

četku ni moglo prav oživiti v ono, kar je žulo, toda od pesnice do pesnice ga je vedno bolj in bolj objemal srebrnolisti pevčev glas in končno, po Walterjevih pesmi iz »Mojslov-pevčev norimberških«, a še prav posebno po pesnikovi ariji iz Puccinijev »La Bohème«, ki jo je moral ponoviti, je g. Rijavec popolnoma osvojil občinstvo, ki ga je zopet in zopet priključilo na oder, da mu z burnim ploskanjem izreče svoje priznanje. Kakor Lajevic v Rijavcu, ima Adamič v gci. Cirili Medvedovi izborni propovednico svojih glasbenih misli. Njeni globoki alt, ki je posebej poln, mil in blagolasičen v srednji legi, je kakor ustvarjen za vse srčkane Adamičeve »Pesmi za mladino« ter Sattnerjev »Zaostalega ptica« in Ipavčev »Ciganar Marijo«. Pevki, ki je zapela z g. Rijavcem tudi duet iz Bizetove »Karmen«, pri čemur nam je pa, kakor tudi v točki, ki jo je dodala že prej, manj ugajala nego v zgoraj imenovanih točkah, so izročili dva krasna šopka. Občinstvo jo je vobče sprejelo jako simpatično in jo odlikovalo z živahnim pohvalom. Vrzeli med nastopi obeh solistov je izpolnil oktet z G. Ipavčev »Kukavico«, Adamičev »Da sem jaz ptičica« ter tremi narodnimi: »Slovesom«, »Barčico« in »Tičkom« v Devovi harmonizaciji. Kakor Slovenci ljubimo svojo narodno pesem, pač tudi naše občinstvo posebno uživa ob lepo zapeti narodni pesmi, ali pa vsaj taki, iz katere zveni duh naše narodne pesmi, kar velja za obe zgoraj imenovani. Oktet (g. Smrkolova, gca. Stojkovičeva, gci. Ulčakarjevi ter gg. Rus, Modrijan, Princič in Prunk) je vodil zborovodja Glasbene Matice, g. Mahkota, ki je lahko ponosen na tako lep uspeh svojega truda. — Kakor smo že rekli, je bil obisk občinstva izredno velik ter se je tako krasnemu umetniškemu prikliču tudi sijajen gromotni uspeh, tako, da bo naša marljiva ženska podružnica CMD prejela od te prireditve za svojo božičnico, za našo ubogo šolsko dečo lepo svoto okroglih tisoč kron. Zato pa še tem večje priznanje prirediteljem in vsem, ki so pripomogli prireditvi do tako lepega uspeha. Hvala jim v imenu naše mladine! — Strokovno oceno koncerta priobčimo prihodnje dni.

Novoletno voščilo naših vojakov. Prejeli smo: »V imenu vseh okoličanskih fantov, nahajajočih se še v Ljubljani — voščimo vseh tržaški okolici in mestu srečno novo leto! Živel naš domski kraj! Na zdar!« — Sledi cela vrsta podpisov.

Občni zbor »Vrdelskega Sokola« se bo vršil v soboto, 16. t. m., ob 8 zvečer v svetovanskem Narodnem domu z običajnim dnevnim redom.

Odbor »Vrdelskega Sokola« vabi vse starše, da pošljejo svoj naraščaj v soboto, 9. t. m. ob 4 pop. k telovadbi v Narodni dom. — Istega dne ob 8 zvečer so vabljeni vsi telovadci in telovadke, na pogovor glede razlitve telovadnih ur.

»VEČERNA EDINOST« izide danes ob 5 in pol popoldne.

O ranjenih, odnosno bolnih vojakih. V mestno bolnišnico so bili sprejeti Josip Germanis od 7. pešpolka, črnovojnik Andrej Santin, Fran Medved od 87. pešpolka, Anton Morel od 97. pešpolka, Mihael Maruš od 5. domobranskega pešpolka, Ivan Vešnaver od 87. pešpolka, Ivan Korva od 5. domobranskega pešpolka, črnovojnik Henrik Tapazzin, Oktavij Tulin od 23. domobranskega pešpolka, Alojzij Lanzetta od 63. domobranskega pešpolka, Jette Erza od 21. pešpolka, Nikolaj Pavetič od 31. pešpolka, črnovojniki Alojzij Doleš, Emil Stirn, Fran Hauptmann in Henrik Lunder, Evgen Sandri od 87. pešpolka, Karel Cepak od 5. domobranskega pešpolka, Rudolf Višnovic od 87. pešpolka, Hektor Marušič od 97. pešpolka in Leopold Müller od 97. pešpolka. Opuščeni so pa bili iz mestne bolnišnice črnovojniki Maksimilijan Natlačen, Urh Bizjak, Fran Lipoš, Anton Micheli in Anton Buttolon ter Arrigo Bolaffio, poročnik pri sodišču v Mostarju, Ivan Budanović od 86. pešpolka, Josip Göbölös od 52. pešpolka in Fran Urbinc od 29. pešpolka. — Iz pomožne bolnišnice v prostorih nemškega telovadnega društva »Eintracht« je bil premeščen v bolnišnico pri Sv. Mariji Magdalena Stefan Teofanović od 6. hnovadkega pešpolka.

Meso po ceni sta si hotela pedsnočnim poskrbeti težaka 36letni Ivan Bajc, ki sta-

nuje v ulici G. Gozzi št. 5, in 38letni Viktor Calligaris. Dva redarja sta ju srečala v ul. sv. Spiridijona in ker sta se jima zdelo nekako preobila, sta ju vprašala, kam da gresta in kaj da imata v žepih. Bajc in Calligaris sta odgovorila, da se vračata z dela domov in da imata v žepih svoje — orodje. Ko sta pa redarja pogledala v njiju žepa, kakšno da je to orodje, sta našla v njiju žepih — krasne kose svežega govejega in telečjega mesa. Redarja sta na to aretirala Bajca in Calligaris in ju odvedla na policijski komisariat v ulici di Torre bianca, kjer s priarancem našli tudi v nedrjih še druge kose mesa. — Uro pozneje je pa neki drugi redar javil istemu policijskemu komisariatu, da je našel odprta vrata mesnice Alojzija Moretija v ulici V. Bellini št. 7. Pozvali so takoj mesarja Moretija, ki je konstatiral, da mu je bilo iz mesnice ukradeno za kakih 50 kron mesa in 12 kosov drobiža. Ko so na to še enkrat preiskali Bajca in Calligaris, so našli pri njima tudi ta drobiž.

Jerbas kruha. Pekovs i pomočnik Ivan Jančar, ki stanuje v ulici del Pozzo št. 4, je predčerašnjim — kakor vsak dan — nosil kruh na dom raznih odjemalcev svojega gospodarja. Med drugimi, je imel nesti kruh tudi neki družini v hiši št. 1 v ulici Pier Luigi da Palestrina. Rečeval je imel sebi cel jerbas kruha in da si prahni trud, je vzel le oni del kruha, ki ga je imel nesti omenjeni družini, a jerbas z »sialim kruhom« je pustil v veži hiše. Ko je prišel nazaj, ni več našel v veži jerbasa s kruhom. Nato je pa šel takoj na policijski komisariat v ulici Luigi Ricci in tam povedal, kaj se mu je pripetilo. Malo pozneje se je pa zvedelo, da sta dva mladeniča pustila jerbas kruha v veži hiše št. 4 v ulici delle Acque (ki je le podaljšanje ulice Pier Luigi da Palestrina od ulice Stadion pa do bojnice). S komisariata so takoj poslali detektiva z naročilom naj aretirata onega, ki bi eventualno prišel po ta jerbas. In res je okoli ene ure popoldne prišel 14letni dečko Ivan Micheluzzi, ki stanuje na škorselskem vrhu št. 864 in se hotel polastiti jerbasa. A detektiv ga je prijel in odvedel na komisariat, Tu pa je Micheluzzi povedal, da sta ga poslala po jerbas neki 17letni Fran, ki stanuje v ulici di Riborgo št. 12 in Robert Strižo, ki stanuje v ulici della Scorzera št. 4. Srečal da ju je v ulici del Solitario in tam sta mu povedala, da sta ukradla jerbas s kruhom in ga potem skrila v veži hiše št. 4 v ulici delle Acque ter ga prosila, naj gre on ponj. Micheluzzi je pridržal v zaporu a potem so šli še po ona dva.

Aretrirani žepni tatovi. — Na zahtevo brivca Angela Veggiana, ki ima svojo brivnico v ulici Crosada št. 12, sta bila večeraj zjutraj malo pred šestjo uro aretrirana na Velikem trgu brezposelna težaka 29letni And. Sandri, ki stanuje v ul. del Molino a Vento št. 22, in 26letni Fran Sosti. Angel Veggiana, ki je od redarja zahteval, da aretrira imenovana Sandrija in Sosti, je povedal, da sta dva malo prej v kavarni »Moka« skupaj z nekim tretjim uzmovcem ukradla Adolfini Mauro, lastnici tolerance hiše v ulici del Fico št. 3, iz žepa spodnjega krila listnico, v kateri je bilo 380 K denarja. Redar je takoj odvedel na policijski komisariat vse tri: Veggiana, Sandrija in Sosti. Nato je pa šel drug policijski funkcionar v kavarno »Moka«, kjer je našel Adolfino Mauro, katera je bila nekoliko vinjena in mu je potrdila, da je bila res okradena. — Pozneje je pa detektiv tega komisariata Turus izvedel, da je oni, ki je Adolfino okradel in potem pobegnil 27letni težak Hermangild Folla, ki stanuje v ulici Media št. 24. Detektiv Turus se je nato takoj podal na lov, da bi našel Follo in res in res se mu je posrečilo v nekem buffetu v ulici della Barriera vecchia, kjer ga je aretirali. — Bodi še povedano, da so bili vsi trije: Folla, Sandri in Sosti že mnogokrat kaznovani: Folla že nešteto krat radi tatvine in radi javnega nasilja, Sandri že 30krat radi tatvine, vsled česar je tudi pod posebnim policijskim nadzorstvom; Sosti je bil pa že 25krat kaznovan. — Lepi ptiki!

Samomorilni polkus. Neka približno 25letna ženska je snoči ob 9 v samomorilnem namenu skočila s pomola sv. Karla v morje. Dva pilota (pristanišna stražnika) sta jo potegnili iz vode, naka je bil pozvan na pomoč zdravnik z zdravniške postaje, ki je nesrečnici podal prvo pomoč in jo dal potem prepeljati v mestno bolnišnico. Nesrečnica je bila tako oslabela, da ni mogla niti povedati svojega imena.

Svedrovc na delu. V noči od 4. na 5. t. m. so neznani tatovi vlomili v urade tvrdke Anton in Josip Bruna v ulici Economo št. 2, ki trguje z ogljem, lesom in

stavbenimi materiali. Prevrtali so tam blagajno in odnesli kakih 600 kron denarja v bankovcih. O tatovih ni duha ne sluha. To je že drugič, da je ta trdnja okradena: prvičrat je bila okradena v noči med 31. decembrom l. 1911 in 1. januarjem leta 1912.

Tatvina v tobakarni. Pred par dnevi so dosedaj še neznani tatovi ponoči vlomili v tobakarno Klementine Mihačlovičeve v ulici della Fontana št. 22 in odnesli s seboj tobaka, smodk, svačice, kolov, znamk, dopisnic, v skupni vrednosti K 342.42. Sploh so takorekto popolnoma izpraznili vso tobakarno. O vlomilcih ni dosedaj še nobenega sledu.

Umrli so: Prijavljeni dne 6. t. m. na mestnem fizikatu: Bortolotti Dominik, 65 let, ulica delle Sette Fontane št. 32; Balzarak Oton, 57 let, Tartinijev drevo št. 8; Buljat Mihael, 30 let, ulica dei Corte št. 4; Gregori Virginija, 76 let, ulica sv. Mihaela št. 2; Samec Martin, 57 let, Rojan št. 220. — V mestni bolnišnici dne 3. t. m.: Tomažič Angela, 24 let; Flaiban Adolf, 40 let; Barba Katarina, 70 let; Abusch Gregor, 47 let; Micic Anton, 67 let; Renier Humbert, 2 leti; Kos Brunon, poltretje leto; Urbinc Fran, 37 let; Bavea Jakob, 56 let.

Književnost in umetnost.

Peti zvezek »Svetovne vojske« je ravnokar izšel in vsebuje 3 izvirne celostranske slike: Boj »Zente« in »Ulan« s francoskimi ladjami. Boj med nemškimi in angleškimi ladjami v Severnem morju. Skrb za ranjence v vojni. Razen tega ima tudi umetniško prilogo s sledečimi slikami: Železniški most, ki so ga Rusi pri umikanju razstrelili, avstrijski pionirji pa tekom dveh dni zopet popravili. — Avstrijski top obstreljuje v utrjenih postojankah se nahajajoče Ruse pri Rzeszowem.

— Za boj pripravljene avstrijske bojne ladje. — Ujeti ruski vojak in špijoni čaka na nekem polju v Galiciji, da bodo odpejani. Vsebinska je sledeča: Anglija pred vojno. — Anglija in Rusija. — Angleška, francoska in ruska mornarica. — Nemška in avstrijska mornarica. — Nemčija, Avstrija, Anglija, Francija, Rusija in Japonska. — Kako je rastla moč angleške mornarice. Morski strah. — Podmorski podkopi (mine). — V vzhodnem morju. — Plenje ladji. — V severnem morju. — V Adriji. — O nalogi nemške mornarice. — Črtice. — Skrb za ranjence v vojni. — Zemljevid Evrope, ki bo priložen enemu prihodnjih sešitkov »Svetovne vojske« je v delu. — Da se postavi za domovino na bojnih poljih padlim slovenskim vojakom dostojen spomenik, se je založništvo »Svetovne vojske« odločilo, posvetiti nekaj sešitkov »Svetovne vojske« tem junakom. Sedmi sešitek, ki izide 1. februarja, prinese živitopise mnogih slovenskih vojakov, ki so umrli na bojnih poljih. V enem nadaljnjih sešitkov se bodo pa pričeli zbirati živitopisi in potopisi junaških činov onih slovenskih vojakov, ki so in bodo v tej vojni za njih junštva odlikovani. — Za naročnika »Svetovne vojske« se vsakdo še vedno lahko prijavi, tudi če je nekaj sešitkov že posebej kupil in se mu bodo ti sešitki odšteli od naročnine, ki znaša za četrta leta (6 sešitkov) K 3.— Naroča se v knjigarni Jaka Štoka v Trstu.

Vesti iz Goriške.

Poziv! Kakor v drugih mestih, se je ustanovila tudi v Gorici nabiralnica naravnih daril c. in kr. vojnookrbovalnega urada. Ta urad ima med drugim nalogo, da preskrbuje v vojni se nahajajoča krda, da s gorkim zimskim perilom in s sredstvi proti mrazu. Dasiiravno se je doslej pokazala v naši deželi v obilni meri dareljivost in požrtvovalnost za vojnopomožne svrhe, se vendar podpisani osek obrača zopet do prebivalstva mesta Gorice in dežele s prošnjo, da z nadaljnjimi darili olajša našim vojakom težko vojno. — Goriška nabiralnica sprejema v to svrha darila v denarju in v zimskem perilu in v sredstvih proti mrazu (torej: srjace, spodnje jopice, volnene jopice, gorko spodnje hlače, snežne oglavnice, rokavice, napestnice, zapestnice, dokolenke, volnene nogavice, volnene nogavice, volnene krpe za noge in slino). Z nabranim denarjem se nakupi volno, iz katere se bo izdelovalo v raznih šolah zimsko perilo. Z darovanjem in nakupljenim perilom se bodo okrbovali izključno na novo vpoklicani črnovojniki iz naše dežele in tisti ranjenci

jih sestankih. Ema je hotela izprva podkupiti služkinjo in ji vse zaupati, Rudolf je menil, da bi bilo bolje, ko bi poiskala v Yonvillu oddaljeno in samotno hišo. Tekom cele zime je prihajal tri-ali štirikrat na teden v temni noči k Emi na vrt. Dala mu je ključ vrtnih vrat, ki ga je Karel smatral za izgubljenega. Da jo je poklical, je vrgel navadno pest peska na njene oknice. Nato je planila kvišku, toda večkrat je moral čakati nanjo, ker je imel Karel navado ostati za pečjo in kramljati. Ona se je med tem časom kar grizla od nestrpnosti in ko bi je mogla, bi bila vrgla Karla najraje skozi okno. Slednjič se je jela pripravljati k počitku, vzela je knjigo in je začela navidezno mirno čitati. Med tem časom je tudi Karel že legel v posteljo in je vzkliknil: »Pridi Ema, čas je že!« — »Že pridem,« mu je navadno odgovarjala. Toda kmalu ga je jela slepiti luč, obrnil se je k steni in je zaspal. Ema je nato vstala in se splazila iz hiše napol oblečena, komaj dihaajoča in tresoč se od želje.

in bolni, ki se po ozdravljenju vračajo iz naših krajev zopet na bojno polje, kakor tudi tukaj se nahajajoči ranjenci in bolni. Tisti črnovojniki, oziroma ranjenci in bolniki, ki potrebujejo iz nabiralnice potrebnih zimskih perila, se morajo izkazati pri podpisnem odseku s potrdilom, izdanim jim od pristojne vojaške oblasti. Nabiralnica ima svoj sedež na c. kr. okrajnem glavarstvu v Gorici, pritličje, soba št. 7 in posluje vsako sredo in vsako soboto od 2 do 4 popoldne. Za odsek: Lujiza Rebekova.

Ranjenci in oboleli vojak v Gorici. Zadnji teden so bili sprejeti v tukajšnje bolnišnice »Rdečega križa« sledeči ranjeni ali bolni vojak: Cankar Janez, Trojer Viktor, oba črnovojnika. Vavkman Karl, dragonec, Surko Janez in Leist Julij, oba 8. artiljerijskega polka. Venier Josip, Pahor Josip, Bonavija Alojz, vsi trije 97. pešpolka. Furlan Valentin, 7. artiljerijskega polka. Pavletič Karl, 27. domobranskega polka. Zuberli Avgust, Milost Rihard, Arnos Jurij, Klanjšček Karl, Gratton Janez, Vidmar Josip, Molar Karl, Berček Janez, Biteznič Andrej, vsi železniški stražniki. Pichler Janez in Schuschič Maks, oba črnovojnika. Pirc Josip, 47. pešpolka. Faganel Roman, 97. pešpolka. Bearzot Anton, Zuliani Vincenc, Rusig Angel, Velišek Josip, Princič Franc, Rosin Angel, Poljanec Franc, Spangher Viktor, Rizzatti Peter, Trevisan Joahim, Fedel Lovro, Peršolja Alojz, Forchiassin Alojz, Mrevlje Alojz, Marušič Jakob, Bavčar Anton, Beneš Anton, vsi 27. pešpolka. Hrib Josip, 5. domobranskega polka. Capello Friderik, 47. pešpolka. Alessio Franc, kolestar. Hosko Franc, Tschermenegg Tomaž, Pregelneg Karl, Zimmermann Gabriel, Zinnauer Janez, Kahr Miha, Wagner Anton, Snež Janez, vsi črnovojniki. Mavrič Alojz, Trevisan Ivan, Bregant Anton, 27. polka. Ruda Konrad, 17. pešpolka. Pičulin Josip, 8. artiljerijskega polka. Modic Franc, 22. pešpolka. Šum I., Vrhovec Anton, železniška stražnika. Krenzer Andrej, 8. artiljerijskega polka. Ušaj Alojz, 97. pešpolka. Delorenzi Karl, 27. domobranskega polka. Florenini Karl, 7. lovskega bataljona. Krušič Anton, železniški stražnik.

Iz srbskega ujetništva sta se oglasila g. Anton Fegic, uradnik »Goriške Zveze« in pa g. Just Rjavec, solicator v pisarni g. dr. Novaka.

Vesti iz Istre.

Z Brega. Za naše vojake. Šole v Bregu, Borštu, Dolini in Ricmanjih so odposlale potom okrajnega podpornega odbora v Dolini 27. decembra 1914 na Okrajni podporni odbor zaboj volnenih pleten, vsebujejo za Boljunc: 5 parov kolenic, 17 parov nogavic, 11 parov rokavic, 5 parov gamaš, 24 parov zapestnic, 22 kap, 1 majo in K 765 kot preostanek od nabranih darov K 133.93; Boršt: 3 pare zapestnic, 11 parov nogavic, 1 par kolenic, 1 majo od nabranih K 52; Dolina in okolica: 7 parov zapestnic, 10 parov rokavic, 2 para nogavic, 10 parov kolenic, 7 parov gamaš, 13 avbic in preostanek darov K 96, ki so bili nabrani tako-le: V Prebenu po Val. Šviligoju in Ivanu Bandi K 60, Kroglic K 240, Kastelec K 1340, Socerb K 1030, Matkolje K 1850, Ulica K 570, Dolina K 8550, Osp K 2160. Skupaj torej K 18740; Ricmanje: 6 parov nogavic, 6 avbic, 7 parov kolenic, 8 parov zapestnic; Osp: iz Ospa so se izdali predmeti poslali posebej na okr. podporni odbor. Že omenjenima gg. Šviligoju in Bandiju, gg. nabiralateljcem: Emi Lenarčiču, Dorici Kanzerjevi, Avgustu Resovi, Milki Kraljičevi, Emiliji Turkovi, g. Čehovi in Marji Novakovi izreka vodstvo pododbora iskreno zahvalo pa tudi pri nabiranju darov v neprijetnih, zlahih vremenih ter za trudopolno in vztrajno sadzorovanje pletilk, katerim kličemo: bog nlati.

Darovi.

— V počestčenje spomina gosp. Antona Samca daruje g. Emil Rumpel za rojansko C. M. D. K 10. Denar hrani uprava.

Brez vsega posebnega obvestila.

Potrjim srcem javljam vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je naš preljubljeni soprog, oče in ded, gospod

SAMEC MARTIN

c. kr. načelnik

dne 5. januarja t. l. po kratki bolezi preminul. — Pogreb predragega pokojnika se bo vršil danes v četrti, dne 7. januarja ob 3 popoldne iz hiše žalosti v Rojanu, Scala Santa št. 220, II. nadst.

TRST, dne 7. januarja 1915.

Novo Pogrebno Podjetje, Trst, Corso št. 47

IVANA roj. ŠTOK, udova.

Ivan, učitelj, Nemrin, (na bojišnu) sinova. Adela, snaha. Smiljan in Lajla, unuka.

Žrebanje že v nedeljo 9. decembra 1915.

XXXI. br. ogr. držav. dobrodelna loterija

GLAVNI DOBITEK kron 200.000.

Skupni dobitki K 475.000 v gotovini.		SREČKA STANE KRON 4.	
1 glavni dobitek	kron 30000	10 dobitkov po K 250	2500
1 " " " " " "	20000	20 " " " " " "	4000
1 " " " " " "	10000	40 " " " " " "	8000
1 " " " " " "	5000	100 " " " " " "	10000
5 dobitkov po 1000 K	5000	200 " " " " " "	10000
5 " " " " " "	500	12000 " " " " " "	120000
14885 dobitkov		Skupno . kron 475000	

Žrebanje na vrli neprekinjeno dne 9. januarja 1915. — Srečka stane 4 kape. Srečka se dobiva pri c. kr. dohodarjem loterijskem ravnanstvu v Budimpešti (Hauptplatz) in pri c. kr. loterijskem ravnanstvu na Dunaju. Vrh tega se dobijo srečke pri davčnih, poštah in carinskih uradih, kakor tudi na vseh železniških postajah, v menjalnicah in tobakarnah Ogrske, kakor tudi avstrijskih kronovin. Na željo se dopolnjeva naša zastoj in poštne prosto. Kr. ogr. redarstveno loterijsko ravnanstvo.

CEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Masno ti-kane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Gostilna v ulici San Marco št. 35, toči krasli teran prve vrste po kron 1.04 ter vino v istrski vina. 1229

Perlot, urar, ulica Stadion št. 2611 1209

Meblovna soba zračna, se odda takoj v najem gospodi ali gospici v ulici Commerciale št. 11, III. nadst. 4000

Različne meblirane ali prazne sobe, za eno ali dve osebi, kakor tudi meblirane ali prazno stanovanje se oddajo takoj v najem v sredini mesta. Ugodne cene. — Ulica Commerciale 9 pritličje. 100

Odda se solarna soba z dvema posteljama v ulici Belvedere 12, vrata 15. 4015

Mebilirana soba se odda takoj gospodi ali priletni ženi. — Ulica Alfi št. 17, vrata 5, prvo nadstropje. 4016

TURDKA G. BIAGGINI - TRST

je nakupila večjo množino

pečene kave

in jo vsled tega prodaja po K 3-60 kg na dom.

Zaloga suhega grozdja, orehov, fig, in svežih sliv.

Izšel je I. zvezek »Domače knjižice«

Krasen vojni roman »Železno leto«

Vsakdo ga dobi zastoj, naročite takoj! Poverjeniki dobe 10%, popusta. Sporoče naj takoj, koliko izvodov žele zastoj za reklamo. Lahko delo, velik zaslužek! Letno 12 zvezkov, vsak obsega 128 strani ter stane samo 30 v. Založnik dr. Lj. Koser. Jurišinci pri Ptuj, Štajersko.

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznanila je pošiljati »Insertatnemu oddelku« »Edinosti«, Trst, ulica Sv. Frančiška št. 20.

Prodajalnica ur in dragocenosti

G. BUCHER

(ex drug Drag. Vekjeta) Trst (nasproti prejšnjemu prodaj. D. Volkje) Corso št. 35.

Bogati izber zlatanine, srebrnine, dragocenosti in žepnih ur. Kupuje in menja staro zlato in tudi srebro z novimi predmeti. — Sprejema naročbe in popravlja vsakovrstne srebrnine, zlatanine, kakor tudi žepne ure.

Plačam po najvišji ceni

ovčjo volno

bodisi oprano ali neoprano.

Kdor jo ima, naj jo takoj ponudi trdki

J. MEDVED, GORICA.

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. — Spisal Gustave Flaubert.

Po teh besedah je zbežal in je odnesel neko stolicico iz lekarne v salon ter se je kmalu zopet vrnil. Binet je nato zahteval pol unče sladkorjeve kisline. »Sladkorjevo kisline?« je vprašal lekarnar zaničljivo, »ta sploh ne obstoja. Menite pač oksalno kisline, kajne?« Binet mu je razložil, da hoče sam postaviti neko kisline, da bi očistil z njo neko zarjavelo lovsko orodje. Ema se je stresla. Lekarnar je menil: »Vreme pač ni ugodno za lov, je prevlažno.« Ema se je zdelo, da se zaduši. »Dajte mi ...« »Ali ne pojde še?« si je mislila. »Pol unče kolofonija in terpentinovnega olja, štiri unče rumenega voska in poldrugo unčo koščenege oglja, da si očistim moje usnjate stvari.«

Lekarnar je ravno rezal vosek, ko je prišla gospa Homais. V naročju je nosila hčerko Irma, Napoleon jo je držal za roko in Atalija ji je sledila. Gospa Homais je sedla na klop poleg okna, prepreženo z baržunom; Napoleon je zlezal na stolček, a njegova sestra je tekala okoli posode s slaščicami in okoli svojega očeta. Ta je bil strašno zaposlen s svojimi steklenicami, pritrjal je etikete in pripravil zavojčke. Okoli njega je vladala tišina, od časa do časa se je čulo samo rožljanje utežev na tehtnici in nekaj naročil, ki jih je lekarnar dajal svojemu vajencu s tihim glasom.

»Kako se počuti mala Berta?« je naenkrat vprašala gospa Homais.

»Mir!« je vzkliknil soprog, ki je ravnokar računal v svoji knjigi.

»Zakaj je niste prinesli s seboj?« je nadaljevala s tihim glasom.

»St! St!« je dejala Ema, kazoč na lekarnarja. Gospod Binet je bil tako zatopljen v lekarnarjevo računanje, da ni čul poslednjih besed. Slednjič je vendar odšel, in Ema se je globoko oddahnala.

Naslednjega dne sta sklenila z Rudolfom, da bosta odslej previdnejša pri svo-